

ارزیابی عملکرد قوه قضائیه سنگاپور بر اساس نظرخواهی از مردم

چندی پیش هیأتی از قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران بازدید از سنگاپور داشتند که تا کنون بخش هایی از گزارش این سفر در ماهنامه قضاوت منتشر شده است. در زیر بخشی دیگر از این گزارش را می خوانید که به قلم آقای محسن پور، معاون دادگستری خوزستان، تنظیم شده است.

اولین روز ملاقات با آقای RICHARD MAGNUS رییس دادگاه های تالی (Subordinate courts) اختصاص دارد عمدتاً به معرفی تشکیلات قوه قضائیه سنگاپور به طور کلی به ویژه دادگاه های تالی و ...

بخش اول
ملاقات با آقای RICHARD MAGNUS
معرفی تشکیلات قضایی سنگاپور
الف - دادگاه های تالی

(Subordinate courts)
آنچه از صحبت و مذاکرات ارزنده آقای رییس دادگاه های تالی با هیأت قضایی ایران استنباط می گردد این است که دادگاه های تالی اساس رسیدگی های قضایی را عهده دارند. بنا به گفته های آقای ماگنوس ۹۹٪ پرونده ها در این دادگاه ها مورد رسیدگی قرار می گیرد که شامل ۱۰۰ درصد دعاوی خانوادگی ۹۵٪ دعاوی مدنی و در همین حدود نیز دعاوی کیفری و همچنین دعاوی و شکایات جزئی یا The Small Claims Tribunals می گردد.

این دعاوی سالیانه حدود نیم میلیون پرونده را تشکیل می دهند که توسط ۷۱ عضو قاضی رسیدگی می گردد. دادگاه های تالی، عنوان کلی ای است که شامل دادگاه های زیر است:

الف - دادگاه های بخش یا District courts

ب - دادگاه های مردم یا Magistrate courts؛
ج - دادگاه های اطفال یا Juvenile courts؛
د - دادگاه های پزشکی قانونی یا Coroner's courts؛

ه - دیوان دعاوی کوچک یا

small claims Tribunal
این دادگاه ها طبق نظر آقای ماگنوس، ۹۹٪ پرونده ها را رسیدگی می کنند ولی از متون نوشته آنان آمار ۹۵٪ استنباط می شد. آقای ماگنوس قاضی عالی رتبه دادگاه، ریاست این دادگاه ها را برعهده دارد و به تمام قضات و کارکنان اداری آن ها نظارت عالی ای دارد. برخی از شعب دادگاه های یاد شده، دادگاه های ویژه هستند و به طور تخصصی تقسیم بندی شده اند مانند دادگاه های کیفری، تجاری، خانواده، حمل و نقل، دادگاه های شعب و دادگاه هایی که به جرایم افراد متهم و مجرمان به عادت که به طور مکرر مرتکب جرم می گردند و نیاز به رسیدگی به توجه خاص دارند، و

همچنین دادگاه های پزشکی قانونی. ارجاع پرونده به این دادگاه ها با رعایت تخصص هر یک از آن ها انجام می گیرد.

■ صلاحیت دادگاه های تالی مختلف

۱- دادگاه های بخش (District courts)

بخش های کیفری این دادگاه ها به جرایمی رسیدگی می کنند که مدت حبس آنها ۱۰ سال بیشتر نباشد یا آن که مجازات آنها فقط جزای نقدی باشد و همچنین به جرایمی که مجازات آنها بیش از ۱۲ ضربه شلاق نباشد. در بخش مدنی دادگاه های بخش به دعاوی اشخاص که ارزش آنها بیش از ۲۵۰۰۰۰ دلار سنگاپور نباشد رسیدگی می گردد و همچنین به دعاوی امور حسبی (Probate matters) که بیشتر از ۳ میلیون دلار نباشد رسیدگی می شود اعطای خسارت منصفانه و اعمال و اجرای امور مربوط به موقوفه و امانات نیز با این دادگاه است. (Trusts)

۲- دادگاه های مردم (Magistrate courts)

جرایمی که مجازات آنها بیش تر از ۳ سال حبس نبوده و یا آن که فقط جزای نقدی و شش ضربه شلاق است در این دادگاه ها رسیدگی می شود. در بخش مدنی این دادگاه ها، قراردادهای دعاوی مسوولیت مدنی ای که مبلغ مورد اختلاف آن ها بیشتر از ۶۰ هزار دلار نباشد، مورد رسیدگی قرار می گیرد.

۳- دادگاه های خانواده (Family courts)

در این دادگاه ها به دعاوی ای مانند طلاق، اموال زوجین (Matrimonial assets) حضانت، نفقه، فرزندخواندگی و قیمومت صغار رسیدگی می شود. هرگاه ازدواج طبق مقررات شرع اسلام یا ازدواج بین ۲ مسلمان باشد دادگاه خانواده و دادگاه شریعت هر دو

صلاحیت رسیدگی به موضوعات نفعه، حضانت، انحلال نکاح و تقسیم اموال را دارند.

۴- دادگاه اطفال (The Juvenile court)

در این دادگاه به جرایم ارتكابی اطفال و نوجوانانی که زیر ۱۶ سال دارند رسیدگی می شود. جرایم ارتكابی اطفال در صلاحیت دادگاه عالی است و همچنین هرگاه اشخاص زیر ۱۶ سال به اتفاق اشخاص بالای شانزده سال مرتکب جرمی شوند، موضوع از صلاحیت دادگاه اطفال خارج است. دادگاه اطفال به امور اطفالی که زیر کنترل والدین نیستند و اطفالی که نیاز به حمایت دارند نیز رسیدگی می کند.

۵- دیوان دعوی کوچک

دعای ناشی از قراردادهای فروش کالا یا خدمات و یا هرگونه مسوولیت مدنی که ارزش آن‌ها بیشتر از ۱۰ هزار دلار نباشد در این دیوان‌ها رسیدگی می شود. در صورتی هم که خواسته‌ای بیش از ۱۰ هزار دلار و کمتر از ۲۰ هزار دلار باشد، با توافق طرفین، در این دیوان‌ها رسیدگی می شود.

رسیدگی در این دیوان دارای امتیازات خاصی است که از جمله آن‌ها، حضور نداشتن وکیل می باشد، زیرا ورود وکیل تحمل هزینه زیادی می خواهد و ممکن است دعوی را نیز طولانی کند و حال آن که هدف، رسیدگی سریع است. همچنین هزینه دادرسی در این رسیدگی‌ها بسیار کم تر از سایر دادگاه‌ها است و این امر نیز امتیاز دیگری به نفع طرفین پرورنده است.

■ صلاحیت دادگاه ویژه

۱- گروه دادگاه‌های تجاری

(The Commercial courts cluster)

در این مجموعه یا مجتمع به دعوی کیفری و مدنی رسیدگی می شود. مانند دعوی مدنی مربوط به تکنولوژی مالکیت معنوی و جرایم ناشی از تجارت، تقلب در امور مالی، پول شویی، جرایم کامپیوتری، مالکیت معنوی، جرایم ناشی از تجارت خارجی، رشوه، مواد مخدر، هتک حرمت، تجاوز به عنف. در این مجتمع درخصوص کلاه برداری های مالی، پولشویی و ضبط اموال دستور موقت نیز صادر می شود.

2-(The Criminal mention's courts)

این دادگاه‌ها را می توان دادگاه‌های تفهیم اتهام یا تذکر اتهام به متهم نام نهاد. زیرا در این دادگاه‌ها که متهم برای اولین بار به طور رسمی در آن جا حاضر شده و دادرسی شروع می شود؛ علت تعقیب به او تفهیم می شود و نباید پیش از ۴۸ ساعت رسیدگی در آن جا طول بکشد. این قبیل دادگاه‌ها فقط در محاکم بخش و مردم (Magistrate) وجود دارد.

۳- دادگاه مرکزی صدور حکم

در این دادگاه‌ها نسبت به متهمان که در بدو رسیدگی به اتهام خود اقرار کرده‌اند، حکم صادر می گردد.

۴- دادگاه مجرمان به عادت

(The Special sentencing courts)

این دادگاه که از آوریل ۲۰۰۲ تشکیل شده است به

اتهام مهمانی رسیدگی می کند که به دفعات مرتکب جرم شوند و به منظور حفظ جامعه از خطر این گونه مجرمان و اصلاح آنان دادگاه خاصی تشکیل شده است.

۵- دادگاه شب (The night courts)

این دادگاه آوریل ۱۹۹۲ تشکیل شد و برای رعایت حداکثر نظم در رانندگی و ترابری و همچنین ایجاد آسایش برای کسانی که در بخش عمومی اشتغال دارند ایجاد شده تا افراد از وقت کاری خود برای حضور در دادگاه استفاده نکنند. این دادگاه‌ها هر دو بخش اند:

۱- دادگاه شماره ۲۶ که به احضارها و اختطارهای صادره از بخش های دولتی مانند بخش مسکن و توسعه و مقامات توسعه شهری و ثبت شرکت‌ها رسیدگی می کند.

۲- دادگاه شماره ۲۵ که به جرایم ناشی از رانندگی که توسط پلیس ترافیک پیگیری می شود رسیدگی می کند و نیز جرایم انتظامی و

اصلاحی (Regulatory offences) که توسط مقامات ترابری جاده ای پی گیری می شوند. در این دادگاه‌ها رییس دادگاه می تواند برای شخصی که به جرم خود اقرار می کند رای صادر کند. ولی اگر متهم تقاضای تشکیل جلسه رسیدگی کرد باید از رسیدگی خودداری و برای رسیدگی به اتهام، پرورنده را به دادگاه Filter ارجاع کند.

۶- دادگاه فیلتر (The Filter courts)

این دادگاه به پرورنده های ارجاعی دادگاه های شب اقدام به رسیدگی می کند. یعنی پرورنده هایی که از دادگاه شب به دلیل درخواست رسیدگی از سوی متهم ارجاع شده اند و در پرورنده های کوچکی که نیاز به رسیدگی روزانه دارد نیز صالح است. ممکن است در مواردی این یکی هم نیز پرورنده در راه دادگاه دیگری ارجاع دهد.

۷- دادگاه جرایم رانندگی

در این دادگاه به پرورنده های جرایم رانندگی ای که تازه تشکیل و متهم دستگیر شده رسیدگی می شود. در این دادگاه موارد اتهام به متهم تفهیم، تأمین کیفری اخذ یا متهم به زندان اعزام و رسیدگی به وقت دیگری موکول می گردد.

۸- دادگاه پزشکی قانونی (Coroner's courts)

در این دادگاه به پرورنده هایی که پلیس در موضوعات پزشکی قانونی تنظیم کرده رسیدگی می شود. دادگاه پزشکی قانونی در مواردی که شخص در حادثه یا خشونت به طریق غیرطبیعی فوت می کند یا آن که علت مرگ معلوم نیست و همچنین در سایر مواردی که قانون تعیین کرده، رسیدگی می کند.

۹- مراکز ویژه

دو مرکز ویژه نیز وجود دارد که اشخاص پس از ثبت پرورنده در دادگاه های تالی یا قبل از آن می توانند جهت

مصالحه و سازش و حل و فصل اختلاف قبل از صدور رای به آن مراکز مراجعه کنند. این مراکز همه گونه امکانات لازم را برای راهنمایی مراجعان جهت حل و فصل امور را دارا هستند.

۱۰- دادگاه شریعت

این دادگاه که ویژه اقلیت مسلمانان است، شرح آن در گزارش های بعدی می آید.

ب- دیوان عالی کشور (Supreme court)

در سنگاپور دیوان عالی کشور متشکل از دادگاه تجدیدنظر (Appeal court) و دادگاه عالی (High court) است. یعنی دیوان عالی کشور به

مفهومی نیست که در نظام

قضائی ایران وجود دارد.

قضات دیوان عالی کشور را

قضات استیناف و

کمیسوینرهای قضایی

رییس قوه قضاییه

تشکیل می دهند.

۱- دادگاه تجدیدنظر

Court of Appeal

دادگاه تجدیدنظر

متشکل است از رییس قوه قضائیه (Chief Justice)

که رییس دادگاه تجدیدنظر است و سایر قضات

تجدیدنظر است. این دادگاه با حضور ۳ قاضی

تشکیل می شود و رسمیت می یابد. قضات دادگاه

تجدیدنظر به شعبه خاصی اختصاص ندارند یا نظر

رییس قوه قضاییه در موارد لزوم در دادگاه شرکت

می کنند. از آوریل ۱۹۹۴ دادگاه تجدیدنظر آخرین

دادگاه در سنگاپور است.

دادگاه تجدیدنظر یا استیناف، صلاحیت رسیدگی

به هر حکم یا قرار دادگاه عالی را دارد که در دعوی

مدنی و کیفری در حدود صلاحیت آن دادگاه

صادر گردیده است.

۲- دادگاه عالی High Court

دادگاه عالی مرکب است از رییس قوه قضاییه و

قضات دادگاه عالی و کمیسوینرهای قضایی. این

دادگاه همانند محاکم بدوی به دعوی مدنی و کیفری

رسیدگی می کند و همچنین صلاحیت رسیدگی

تجدیدنظر به آرای دادگاه های پایین تر را دارد. علاوه بر

آن، دادگاه عالی صلاحیت نظارت کلی و تجدیدنظر

و اختیار نسبت به تمام دادگاه های تالی

(Subordinate) در تمام موضوعات مدنی و کیفری

را داراست. دادرسی در این دادگاه با حضور یک قاضی

است، مگر این که قانون به نحو دیگری مقرر کرده

باشد. به طور کلی غیر از موضوعات مربوط به امور

حسبی در مورد موضوعات مدنی که ارزش آنها بیش از

۲۵۰ هزار دلار باشد، رسیدگی به آن از دادگاه عالی

شروع می شود.

امور حسبی در صورتی در دادگاه عالی رسیدگی

می شود که ماترک متوفی بیش از ۳ میلیون دلار باشد.

دعوی زیر هم در دادگاه عالی رسیدگی می شود:

دعوی مربوط به موضوعات دریایی- رسیدگی به

تصفیه امور ورشکستگی، رسیدگی به امر ورشکستگی و دعاوی مربوط به پذیرش وکلا و سولیسیتورها. دادگاه عالی همچنین صلاحیت تجدیدنظر مدنی نسبت به آرای مدنی دادگاه‌های بخش، دادگاه‌های مردم، و دیوان‌های دعاوی کوچک را دارد. تصمیم این دادگاه‌ها در تجدیدنظر از قرارها و احکام دیوان دعاوی کوچک قطعی است و قابل تجدیدنظر نیست.

بخش دوم

استنباط کلی از مبانی و علل موفقیت دادگاه‌های سنگاپور در مبارزه با فساد و کسب اعتماد عمومی

۱- زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی

اصلاح قوه قضاییه و اجرای کامل حاکمیت قانون اقدامی نیست که با سرعت و در مدت کوتاه انجام پذیر باشد، بلکه مستلزم کار فرهنگی در مدت طولانی است و نتیجه آن نیز پس از سالیان دراز تحصیل می‌شود. به طوری می‌دانیم که سنگاپور کشوری است که مردم آن سالیان متمادی زیر استعمار دولت انگلیس زندگی کرده‌اند و استقلال آن کشور (۱۹۶۵ میلادی) طی حدوداً ۴۰ ساله است و انگلستان که هم کشوری است که از ۱۰ قرن پیش قانون داشته است و بر مبنای حاکمیت قانون اداره می‌شده است و این امر در طول سال‌های بعدی تکامل هم یافته است. وجود فرهنگ قانون پذیری در آن کشور در مستعمراتش هم تأثیر گذاشته است. اگر چه کشورهای مستعمره از خود اختیاری نداشته‌اند ولی در هر صورت فرهنگ انگلیس اثر خود را باقی گذاشته و این موضوع در هند، پاکستان، و کانادا نیز به طوری که گفته می‌شود، صحت دارد.

بنابراین مردم سنگاپور به پیروی از قانون در زمان حاکمیت کشور انگلیس عادت کرده‌اند ولی وجود فساد را نمی‌توان انکار کرد، به طوری که از نوشته و بیانات مسؤولین احساس می‌شد در سابق رشوه در این کشور رواج بیشتری داشته و اقدامات مسؤولین بعد از

تعدادی از مراجعان سنگاپوری که در محیط دادگاه هستند.

استقلال سبب ریشه کن شدن آن گردیده است.

۲- آموزش قضات و کارکنان و تأمین معیشت آنان

نسبت به جمعیت کشور که حدود ۴ میلیون نفر است، از درآمد و بودجه بالایی وجود دارد و از این رو سنگاپور توانسته است با تلاش و کوشش‌ها و صرف هزینه‌های کلان، قضات و کارکنان دستگاه قضایی را خصوصاً و عموم مردم را به طور کلی با وظایف خود و پیروی از قانون و اجرای صحیح آن آشنا کند. به طوری که آقای ماگنوس، رئیس دادگاه‌های تالی، بیان می‌داشت، در زمان (در مراسم) ادای سوگند قاضی، از خانواده او هم دعوت به عمل می‌آید و مسؤولیت مهمی را که وی می‌پذیرد به خانواده او نیز تفهیم می‌گردد که از این پس این شخص مسؤولیت سختی دارد و باید شرایطی فراهم شود که آرامش فکری و روحی او حفظ شود. بنابراین مسئولین امر به این نکته بسیار با ارزش از ابتدا توجه دارند. همچنین انتخاب یا انتصاب قاضی از طریق نشریات اعلام می‌گردد تا اعتبار و حرمت وی در جامعه رعایت شود. با وجود امکانات مادی و معنوی کافی، احتمال تخلف قاضی و قصور وی در انجام امور محوله غیرمحتمل است. ما که شنیدیم سابقه تخلف و محاکمه قاضی در آن کشور وجود ندارد.

۳- وضع قوانین لازمه در جهت کاهش ورود پرونده به دادگاه و کیفیت رسیدگی‌ها

الف - حل و فصل دعوی قبل از شروع جریان دادرسی؛ به طوری که قبلاً هم اشاره شد، مراکز خاصی وجود دارد که اشخاص قبل و بعد از ثبت دعوی خود، می‌توانند در آن مراجع، از تمام امکانات لازم برای حل و فصل دعاوی (بدون توسل به قاضی دادگاه) استفاده کنند. مردم نیز از آن استقبال کرده‌اند و برای صرفه جویی در وقت و هزینه بیشتر دعاوی و اختلافات خود را از طریق میانجی‌گری یا Mediation حل می‌کنند. آقای ماگنوس معتقد بود که در

پرونده‌های معمولی و نه خیلی سنگین (از هر ۳۰ پرونده که به دادگاه ارجاع می‌شود) پس از ثبت و قبل از شروع جریان دادرسی، از طریق قاضی Magistrate و پس از مذاکرات اصلاحی ۲۷ پرونده مختومه و ۳ پرونده در جریان دادرسی قرار می‌گیرد و به این ترتیب روزانه به هر قاضی بیش از یک پرونده یا حتی هر دو روز یک پرونده هم نمی‌رسد. جریان رسیدگی هم به این صورت است که ابتدا قاضی Magistrate به موضوع اختلاف رسیدگی می‌کند و اگر در مصالحه توفیق حاصل کرد (البته در پرونده‌های کوچک)، گزارش اصلاحی صادر می‌کند که برای طرفین قطعی و لازم‌الاجرا می‌باشد والا پرونده را جهت رسیدگی به یک قاضی به نام referee ارجاع می‌دهد که رسیدگی او غیر از موارد فقدان صلاحیت و اشتباهات حکمی قطعی و لازم‌الاجرا است. این رویه در سال‌های اخیر در کشور ما ایران هم با شروع به کار هیأت‌های حل اختلاف، جای خود را پیدا کرده است که با استقرار کامل و تصویب قوانین لازم‌الاجرا مثبت آن حاصل می‌شود. لازم است استفاده از وساطت و میانجی‌گری در تمام دادگاه‌ها مورد توجه قرار گیرد، زیرا برای طرفین مفید و کم‌هزینه‌تر است، همان طوری که در سنگاپور این امر رایج است.

ب - پس از ارجاع پرونده و حاصل نشدن موفقیت در حل آن از طریق میانجی‌گری، توجه به کیفیت رسیدگی و اداره پرونده تا خروج از دادگاه مهم‌ترین وظایف دادگاه و کارکنان آن است. رئیس دادگاه‌های تالی سنگاپور می‌گوید:

برای اداره پرونده چهارچوبی به عنوان منشور دادگاه داریم، در این قالب، وقت لازم برای هر پرونده مشخص می‌شود. بر این مبنا، مردم، وکلا و صرفین پرونده و حتی سفارت‌خانه‌های خارجی می‌دانند که به یک پرونده با اوصاف خاص در چه مدتی رسیدگی می‌شود.

به این ترتیب می‌توانند به قاضی و قوه قضاییه اعتماد کنند. هر متهم باید ظرف ۴۸ ساعت تعیین تکلیف گردد و البته شکایاتی هم هست که در مدت ۲۴ ساعت باید رسیدگی شود. این سیستم طوری برنامه‌ریزی شده که اگر پرونده از مدت متعارف طولانی‌تر شد، مردم می‌توانند علت آن را پرسند و معمولاً پرونده‌های مدنی ظرف ۲ تا ۴ هفته رسیدگی می‌شود و استثنائات بسیار کم است. تازمانی که پرونده ارجاع شده به قاضی تمام نشود پرونده دیگری ارجاع نمی‌شود مگر این که رئیس دادگاه‌ها ارجاع پرونده دیگری را مصلحت بداند.

برای رعایت حال مردم در قوه قضاییه ارزشهای

پنج‌گانه زیر لحاظ می‌شود:

- ۱- دست‌رسی به قاضی در تمام اوقات،
- ۲- رسیدگی به موقع به پرونده‌ها،
- ۳- رعایت مساوات بین مردم به ویژه میان معتقدان به ادیان متفاوت و رعایت انصاف،
- ۴- مسؤولیت‌پذیری،
- ۵- ایجاد اعتماد عمومی نسبت به قوه قضاییه،

ج - ایجاد دادگاه‌های الکترونیکی، شاید در تمام سنگاپور هنوز وضع دادگاه‌ها به صورت الکترونیک درنیامده باشد ولی تمام دادگاه‌هایی که ما بازدید کردیم از بدوی تا دیوان عالی کشور به صورت الکترونیکی اداره می‌شد. بدین صورتی که روی میز قاضی یا قضات، وکلا، طرفین، طرفین پرونده، ماینیترهای رایانه وجود داشت و به جای استفاده از تبادل اسناد و مدارک از رایانه استفاده می‌شد که همی آنان مشاهده می‌کردند. حسن این روش در این است که همه در یک زمان اسناد و مدارک را می‌بینید و هیچ کس بعداً ادعای این که سندی را ندیده یا نفهمیده. علاوه بر آن، سرعت کار را بیش تر می‌کند و اطمینان زیادی نیز در طرفین ایجاد می‌کند. البته ثبت پرونده‌ها نیز الکترونیکی بود که به دلیل روش های فنی آن و فرصت کسی که ما فقط درحد مشاهده داشتیم، اطلاع بیشتری در اختیار نداریم. مزایای دیگر استفاده قضات و کارکنان از نظام الکترونیکی، ارتباط قاضی با وکلای و اشخاص لازم در خارج از دادگاه است. که این امر با ارتباط ویدیو-کنفرانس صورت می‌گیرد و در همه موارد حضور افراد در دادگاه لازم نیست. قاضی می‌تواند با وکلا در دفترهای آنها یا درخارج از کشور یا با متهم در زندان ارتباط برقرار کنند ضمن مذاکره حضوری در عین حال دور از یک دیگر هستند. همچنین در مواردی که شهودی نخواهند با اطراف پرونده در یک جلسه جمع شوند برای شاهد اطاق ویژه‌ای منظور شود تا او در آن مستقر شده و با ارسال تصویر و سخنان وی از طریق ویدیو، طرفین، وکلا و قاضی دادگاه به ادای شهادت او گوش می‌دهند که بین کار برای مصونیت شاهد اهمیت زیادی دارد یا اگر غفلتی از حضور در دادگاه ترس داشته باشد و قادر به صحبت در دادگاه نباشد یا حضور او در دادگاه مصلحت نباشد، به همین طریق از او تحقیق به عمل می‌آید.

د - نظارت کامل بر امور دادگاه‌ها و رسیدگی به گزارش های واصله، برای نظارت بر امور دادگاه‌ها تشکیلات خاص جداگانه‌ای وجود ندارد ولی در دیوان عالی کشور بخشی به عنوان کمیته انضباطی یا انتظامی (Disciplinary Committee) وجود دارد که ناظر اعمال و رفتار کارکنان و قضات است. همچنین رؤسای کل که نیز بر اعمال و رفتار آنان نظارت لازم را دارند؛ به ویژه نظارت اداره CPIB که زیرنظر نخست وزیری سنگاپور اداره می‌گردد در رسیدگی به تخلفات و کشف فساد به خصوص در مورد رشوه، در سالم سازی محیط نقش بسیار مؤثری دارد. گزارش های مربوط به این مرجع از طریق مردم یا مراجع رسمی به طور حضوری و کتبی اعلام می‌گردد که وظیفه تحقیق و ارسال آن به دادستانی از وظایف اداره مزبور بوده است که در صورت تأیید دادستانی کل به دادگاه جهت رسیدگی قضایی ارسال می‌شود.

گزارش اداره مزبور حاکی است که از تعداد ۲۲۹ پرونده که در سال ۲۰۰۲ به دادستانی کل ارسال شد ۲ نفر در دادگاه تبرئه، ۲۲۴ نفر محکوم شده‌اند و ۳ نفر

هم در دادستانی کل دلایل لازم جهت ارسال به دادگاه را نداشته‌اند و با شرایطی آزاد شده‌اند. هـ- تشکیل دادگاه‌های شبانه، در مورد دادگاه‌های شبانه قبلاً بحث شد. ولی منظور از ذکر آن در این جا تنها یادآوری تأثیر آن در جریان امور مردم و تسهیل رسیدگی های قضایی است و همچنین تذکر این امر که تشکیل بخش کشیک در دادگاه‌های تهران و شهرهای بزرگ ایران صرفاً رفع تکلیف قانونی است و مشکلی از مردم را به طور اساسی حل نمی‌کند. پیشنهاد می‌شود به طور جدی در طول شب دادسرا و دادگاه دایر باشند و در همان زمان تکلیف خیلی از پرونده‌های مرجوعه را روشن کنند.

و- در محاکم سنگاپور کارشناسان و مترجمان در دسترس‌اند و برای احضار آنان یا از طریق وسایل الکترونیکی اقدام می‌کنند و یا آن‌که به طور مرتب در دادگستری حضور دارند و

مشخص است که چنین تسهیلاتی در سرعت رسیدگی چه تأثیری می‌توانند داشته باشند. در دادگاه‌های ما احضار کارشناس یکی از مشکلات اساسی است که

جای ذکر کامل آن در اینجا نیست. چه بسا پرونده‌هایی که بیش از یک سال برای اظهارنظر کارشناسان در دادگاه می‌ماند و آنان به بهانه‌های مختلف یا از انجام وظیفه خودداری می‌کنند و یا در مرخصی هستند و یا امر ابلاغ به آنان میسر نمی‌شود. پیشنهاد می‌شود برای حضور آنان در دادگستری و دست‌رسی سریع به آنان ابتکاری ایجاد و طریقی اندیشیده شود.

ز- ارزیابی عمل کرد قوه قضاییه براساس نظرخواهی از مردم در سنگاپور شرکتی هست که موظف است هر دو سال یکبار در مورد عمل کرد قوه قضاییه از مردم نظرخواهی کند و نتیجه آن را به قوه قضاییه ارائه دهد. بر مبنای اظهارات مسؤولین ۹۷٪ مردم از اقدامات قوه قضاییه اظهار رضایت می‌کنند.

لذا به قوه قضاییه اعتماد دارند و به تصمیمات آنان احترام می‌گذارند و درآسیا مقام اول را دارند.

■ دادگاه دعای جزئی در نظام قضایی سنگاپور^{۱۰}

■ مقدمه (تاریخچه تأسیسی)

دادگاه‌های دعای جزئی از مجموعه دادگاه‌های تالی (بدوی) کشور سنگاپور در فوریه سال ۱۹۸۵ میلادی با تصویب قانون دادگاه‌های دعای جزئی تأسیس شد. هدف اصلی از ایجادشان تدارک یک دادگاه فوری و کم هزینه برای حل و فصل اختلافات ناشی از امور جزئی بود که غالباً میان تولیدکنندگان و مصرف کنندگان به وجود می‌آمد. در این دادگاه‌ها با همه دعای و اختلافات، ابتدا با مشاوره و میانجی‌گری برخورد می‌شود و رسیدگی قضایی تنها در صورتی انجام می‌شود که میانجی‌گری به نتیجه نرسیده باشد به همین جهت طرفین دعوا می‌بایست ابتدا برای مشاوره

قضایی نزد Registrar یعنی مدیر ثبت دادگاه‌های دعای جزئی حاضر شوند و اگر موضوع در آن مرحله ختم نشد طرفین جهت رسیدگی نزد قاضی ای که رأی صادر می‌کند حضور می‌یابند.

■ حدود صلاحیت: صلاحیت این دادگاه‌ها رسیدگی به اختلافات و دعای است که حداکثر مبلغ آن از ۱۰ هزار دلار سنگاپور تجاوز نکند مگر با توافق کتبی طرفین که ارزش موضوع دعوا می‌تواند تا ۲۰ هزار دلار هم افزایش یابد، متنی همان‌طور که گفته شد طرفین دعوا باید به صورت مکتوب براین موضوع توافق کنند و توافق خود را نزد مدیر ثبت دادگاه‌ها و یا معاون او اعلام دارند. از سوی دیگر موضوعات و دعای که در این دادگاهها مطرح می‌شوند، ۳ دسته‌اند:

۱- دعای ناشی از قرارداد فروش کالا،

۲- دعای ناشی از ارائه خدمات،

۳- دعای مسؤولیت مدنی شبه جرم ناشی از خسارات وارده به اموال (به جز خسارات ناشی از وسایل نقلیه موتوری).

مرور زمان دعوی:

نکته قابل توجه این که طرح دعوا در دادگاه‌های دعای جزئی دارای مرور زمان یک ساله‌اند و دعوی جزئی باید ظرف یک سال از تاریخ وقوع سبب آن طرح شود در غیر این صورت قابل پذیرش نیست.

■ کیفیت تسلیم دادخواست و طرح در دادگاه‌های دعای جزئی:

در این دادگاه‌ها اصولاً به ۳ طریق می‌توان طرح دعوا کرد و اصطلاحاً Filing در این دادگاه‌ها به ۳ صورت است:

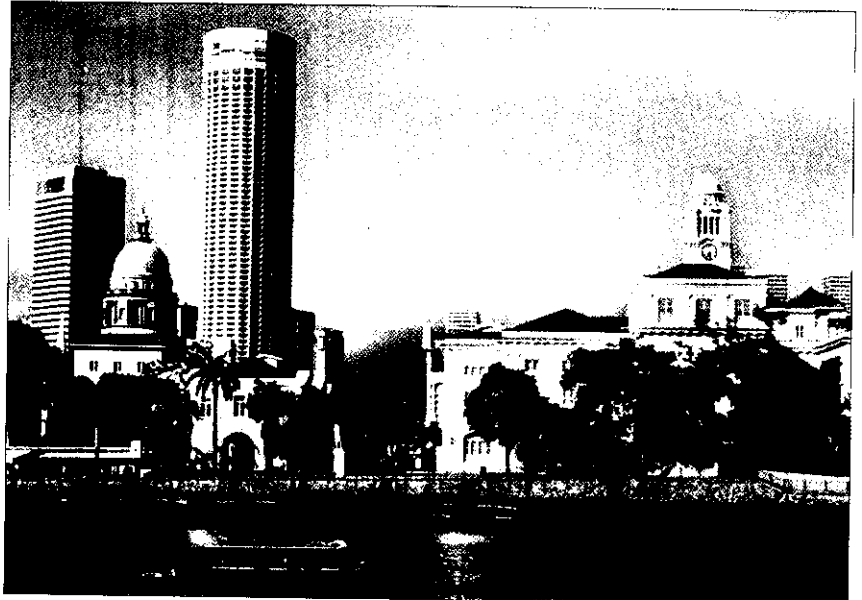
۱- به صورت دستی، که مدعی شخصاً در دادگاه حضور یابد و دعوی خود را مطرح می‌کند که باید ظرف ۷ روز هزینه دادرسی را بپردازد.

۲- از طریق فاکس (نمبر)، که مدعی دادخواست خود را به دادگاه فاکس می‌کند، به شرط این که بر فرض رسیدن فاکس به دادگاه، ظرف ۷ روز هزینه دادرسی را نیز پرداخت و رسید آن را با فاکس به دادگاه از بفرستد و اگر در پرداخت هزینه کوتاهی شود، دادخواست مسترد شده تلقی می‌گردد.

۳- از طریق وسایل الکترونیکی که همان شبکه اینترنت و استفاده از پست الکترونیکی (E-mail) است که در این صورت: اولاً، باید فوراً موافقت و دستور کتبی مدیر ثبت دادگاه‌ها در مورد وجود شرایط لازم در دعوی مطرح شده، از طریق اینترنت نصب شود. ثانیاً، هزینه دادرسی باید ظرف ۷ روز از تاریخ ارسال دعوا یا تاریخ دستور مدیر ثبت پرداخت گردد.

ثالثاً، حضور در دادگاه، می‌توان از طریق ویدیویی (ویدیو کنفرانس) باشد. نکته قابل توجه این که در مواردی که دادخواست به صورت حضوری و دستی تحویل می‌شود باید نسخه دادخواست و

بر اساس قانون دادگاه‌های دعای جزئی، مدت زمان پیش بینی شده برای مشاوره و میانجی‌گری حدود ۷ تا ۱۰ روز از تاریخ ارائه دادخواست است

است که در نظام حقوقی کشور سنگاپور موقعیت ویژه ای دارد.

■ حدود اختیارات و نحوه عمل کرد مدیر ثبت دادگاه‌ها (Registrar):

رجیسترار در دادگاه دعاوی جزئی مأموری است که وظیفه مدیریت قضایی و رهبری چرخه دادرسی را در چهار محور «پرونده»، «زمان»، «دانش» و «تکنولوژی» به عهده دارد. این جایگاه حساس در واقع نظارت دقیق و مستمری را بر روند تحولات یک پرونده از قبل از رسیدگی، حین رسیدگی و پس از رسیدگی اعمال می‌کند و تلاش دارد تا در کنار قاضی رسیدگی کننده و صادر کننده حکم، بسترنمایی را برای به نتیجه رسیدن فرایند دادرسی، همراه با سرعت و دقت و با رویکرد فضازدایی مهیا سازد. به عبارتی «رجیسترار» همان رییس دبیرخانه است که منصب قضایی نیز دارد و دارای اختیارات شبه قضایی است.

او عموماً اقدام به یک سری کارهای شکلی می‌کند و تصمیماتش قابل اعتراض و رسیدگی در دادگاه است، همان طور که گفته شد، پرونده ابتدا نزد رجیسترار می‌آید و طرفین دعوی باید جهت مشاوره و میانجی‌گری نزد وی حاضر شوند. رجیسترار تمام تلاش خود را جهت میانجی‌گری به عمل می‌آورد اگر توافق میان طرفین حاصل شد مراتب توسط وی نوشته می‌شود. و سازش نامه‌ای که حاوی شرایط و اوصاف توافق است و در موارد اختلاف معتبر بوده و لازم‌الاجراء است تنظیم می‌گردد اما اگر تلاش‌های رجیسترار مؤثر واقع نشد باید پرونده را جهت رسیدگی ماهوی و صدور رأی نزد قاضی ارسال کند. البته اگر قبل از حضور نزد رجیسترار طرفین خودشان به صورت خصوصی به توافق برسند دیگر نیازی به مراجعه نزد وی برای میانجی‌گری نیست آنها باید این موضوع را به صورت مکتوب به وسیله نامه یا فاکس به دادگاه دعاوی جزئی اطلاع دهند که در این صورت دعوی استرداد یافته تلقی می‌شود.

■ انواع تصمیمات رجیسترار (مدیر قضایی) در دادگاه دعاوی جزئی:

با توجه به جایگاه رجیسترار در این دادگاه‌ها که همان جایگاه مشاوره و میانجی‌گری در بدو ورود پرونده است او می‌تواند در مورد سرنوشت پرونده به شکل‌های مختلفی تصمیم اتخاذ کند اما ویژگی کلیه این تصمیمات، شکلی بودن آن‌هاست. مثلاً اگر رجیسترار اقدامات میانجی‌گرانه را مؤثر ندید می‌تواند ختم پرونده را اعلام و جهت ارسال پرونده به مرجع ذی صلاح قرار صلاحیت نداشتن صادر کند یا در مواردی که مدعی دعوی خود را پس می‌گیرد یا دعوا قانوناً پس گرفته شده تلقی می‌شود قرار رد دعوی صادر کند و در مواردی که اقتضا توافق و سازش طرفین در مرحله میانجی‌گری، پرداخت پول یا انجام کار توسط یکی از آن‌ها باشد حکم به پرداخت پول یا انجام کار و یا انجام کار بدل از پول صادر می‌کند.

مرجع تجدید نظر احکام دادگاه‌های دعاوی جزئی: مرجع تجدید نظر احکام این دادگاه‌ها،

حدود ۷ تا ۱۰ روز از تاریخ ارائه دادخواست است که اگر موضوع در جریان میانجی‌گری حل نشود پرونده توسط مدیر ثبت دادگاه جهت رسیدگی نزد قاضی فرستاده می‌شود. قاضی در این دادگاه‌ها نیز موظف است قبل از شروع به رسیدگی سعی در صلح و سازش میان طرفین کند و به همین خاطر برخلاف قضات سایر دادگاه‌ها که اصطلاحاً به آنها (judge) می‌گویند به قاضی دادگاه‌های دعاوی جزئی (Referee) یعنی داور گفته می‌شود و این همان اصطلاحی است که به داوران فوتبال هم اطلاق می‌شود و این بدین خاطر است که طرفین نگران نشوند که نزد قاضی حضور یافته‌اند.

■ غیر علنی بودن جلسات:

نکته قابل توجه این‌که جلسات دادرسی در این دادگاه‌ها، (غیر علنی) است و اصل بر غیر علنی بودن دادگاه است چون خیلی از افراد تمایلی به حضور در دادگاه‌ها ندارند که مبادا به خاطر امور جزئی و کم اهمیت، مقاصدشان برای دیگران فاش شود. هزینه دادرسی:

نحوه پرداخت هزینه دادرسی در دادگاه‌های دعاوی جزئی بدین صورت است که اصولاً پرداخت هزینه دادرسی به عهده خواهان و مدعی پرونده است که بسته به این‌که خواهان جزء مصرف‌کنندگان باشد یا غیر مصرف‌کنندگان، میزان پرداخت آن متفاوت است بدین شرح که در دعاوی که مبلغ آن متجاوز از ۵ هزار دلار سنگاپور نباشد هزینه دادرسی برای مصرف‌کننده ۱۰ دلار و برای غیر مصرف‌کننده ۵۰ دلار است و در دعاوی که مبلغ آن بیشتر از ۵ هزار دلار و کمتر از ۱۰ هزار دلار باشد هزینه دادرسی برای مصرف‌کننده ۲۰ دلار و برای غیر مصرف‌کننده ۱۰۰ دلار است و دعاوی که مبلغ آن از ۱۰ هزار دلار تا ۲۰ هزار دلار باشد هزینه دادرسی برای مصرف‌کننده یک درصد مبلغ خواسته و برای غیر مصرف‌کننده ۳٪ مبلغ خواسته است. روشن است که این مقررات جهت رفاه حال مصرف‌کنندگان و مشتریان است یعنی بر مبنای اصل مشتری محوریت

مستندات آن حداقل دست کم به تعداد ۴ نسخه باشد اما اگر تسلیم دادخواست از طریق فاکس باشد همان یک نسخه فرم دادخواست تکمیل شده و مستندات آن کافی است و سایر اسناد که به اثبات دعوا کمک می‌کند باید در تاریخ مشاوره به مدیر ثبت دادگاه ارائه شود. ممنوعیت داشتن نمودن وکیل برای طرفین دعوا:

نکته مهم دیگر این است که اصحاب دعوا در این دادگاه‌ها نمی‌توانند وکیل داشته باشند چرا که اصولاً مبلغ موضوع دعوا پایین است و بنا بر میانجی‌گری و رسیدگی فوری و کم هزینه است حال اگر امکان اختیار وکیل باشد ممکن است بعضی افراد بتوانند وکیل اختیار کنند و بعضی‌ها نتوانند و این موجب اختلاف رویه می‌شود.

البته منظور از وکیل، معنی مصطلح و با تشریفات و هزینه ویژه آن است و الا اگر طرفین دعوی به دلیل معذورتی جهت شرکت در دادرسی داشته باشند می‌توانند نماینده‌ای اختیار کنند و به دادگاه بفرستند اما حق انتخاب وکیل دادگستری ندارند. بر همین اساس دادرسی در این دادگاه‌ها برای طرفین هزینه زیادی ندارد مگر هزینه جزئی اولیه و هزینه رفت و آمد و نیز در صورت نیاز هزینه تهیه گزارش ارزیابی و کارشناسی، که البته اگر شاکلی و خواهان در دعاوی خود پیروز شود هزینه‌های دادرسی و جانبی به او تعلق خواهد گرفت.

■ مراحل دادرسی:

مراحل دادرسی دادگاه‌های دعاوی جزئی عبارتند از:

- ۱- ارائه دادخواست،
- ۲- مشاوره (میانجی‌گری در حضور رجیسترار)،
- ۳- دادرسی (استماع دعوا)
- ۴- اجراء،
- ۵- تجدید نظر.

بر اساس قانون دادگاه‌های دعاوی جزئی، مدت زمان پیش‌بینی شده برای مشاوره و میانجی‌گری

دادگاه‌های عالی (High court) از مجموعه دیوان عالی کشور (supreme court) هستند نه دادگاه‌های تجدیدنظر (appeal court). اما این موضوع قابل توجه است که در موارد ایراد به قانون حاکم یا صلاحیت دادگاه دعای جزئی، دادگاه‌های عالی اقدام به رسیدگی و نقض رأی صادره می‌کنند، چرا که دادگاه‌های عالی در نظام حقوق کشور سنگاپور برخلاف دادگاه‌های تجدیدنظر، اصولاً رسیدگی مستقیم و ماهوی دارند. که این ویژگی به ماهیت شبه قضائی رسیدگی‌ها در دادگاه‌های دعای جزئی برمی‌گردد.

■ نگاه آماری:

در حالی که در ۱۹۸۵ میلادی، دعای وارده به دادگاه‌های دعای جزئی، حدود ۳۸۰۰ پرونده بود، در سال‌های اخیر این شمار به ۳۴۰۰ پرونده در سال رسیده است که با توجه به سیستم حاکم بر این دادگاه‌ها که بر مشاوره و میانجی‌گری در بدو ورود به پرونده تأکید فراوانی دارد، تنها حدود ۳ الی ۴ درصد پرونده‌ها وارد مرحله اصلی رسیدگی شده‌اند و نزد قاضی صادرکننده رأی مطرح می‌شوند.

■ دادگاه‌های خانواده، جوانان و شریعت سنگاپور

■ مقدمه:

امروزه تفاوت و تقارن‌های بسیاری در الگوهای رفتاری و کرداری ملل مختلف و نیز رشد جرایم سازمان‌یافته که چالش‌های جدی‌ای را فراراه ملت‌ها قرار داده است، دیده می‌شود. مشترکات زیادی بحث تطبیق جرایم و حتی نزدیکی نظام‌های قضایی دنیا با نظام قضایی اسلامی وجود دارد و این فرصتی است تا با شناسایی دقیق، بررسی و برداشت نسبی از این الگوهای مشترک و تبادل افکار و الگوهای قضایی خصوصاً الگوهایی که از آزمون‌های مختلف عملیاتی و میدانی در بسیاری ممالک موفق بیرون آمده‌اند، این الگوها را سرمشق برنامه‌های ملی و داخلی سازیم چه بسا که در تاریخ به نحوی بیان‌گر این زیربُزبر شدن بوده که آن کشورهایی که روزی مستعمره بوده‌اند امروزه با تبادل فرهنگی، تراوش افکار و پویش درونی، از زنجیر فیزیکی استعمار آزاد شده‌اند و به استعمارگران آموخته‌اند که اگر حوزه جغرافیایی را بتوان به بند آورد ولی استعمار فکری یک ملت هرگز امکان‌پذیر نیست.

امروز این الگوهای مشخص و عملیاتی‌ای که سرانجام‌های مطلوبی را در پی داشته‌اند به عنوان کلاس درسی برای کشورهای بزرگ است تا از راه این آموزش بتوانند چالش‌های پیش‌پای‌شان را برطرف سازند. اگر چه وضع سرزمینی و انسانی برای فراهم کردن چنین الگوهای می‌تواند متفاوت باشد، ولی آن‌چه در نگاه اول به ذهن هر تحلیل‌گری خطور می‌کند نوعی انسجام است.

در سنگاپور، انسجام حاکمیت وجود دارد. به این معنا که تمامی نهاد‌های موجود در این حاکمیت‌ها با وجود حفظ جایگاه و استقلال واقعی و مشخص شده

خود، به مشابه یک کالبد، کار می‌کنند یعنی مصلحت جمعی و کلی را بر منافع فردی ترجیح می‌دهند و همگی در جهت ایجاد زیر ساخت‌های یک جامعه الگو، در همه زمینه‌های، چه اقتصادی قضائی و ... گام بر می‌دارند.

احاطه بر تمام زوایای این الگوی موفق که در چندین سال حاصل شده است در بازدید چندروزه عملی نیست و چه بسا که فقدان برخی مشترکات و مثلاً خود عاملی باشد بر تقویت این خلاء. اگر چه اهتمام گروه ما بر این بود که این خلاء‌ها پر شود و با حداکثر ظرفیت مقدور از این فرصت استفاده شود ولی به نظر می‌رسد که بسیار مشکل باشد به ویژه آن که احتمال تکرار چنین سفرهایی هم بعید است. به هر حال ثبت و ضبط وقایع و نکات چنین سفرها و تجربیاتی می‌تواند برای برنامه حرکتی آینده ما هم مفید باشد.

سنگاپور کشوری است در آسیای جنوب شرقی با کمتر از چهارمیلیون نفر جمعیت و حدود چهارصد تا پانصد هزار نفر مسلمان. در سال ۱۹۶۱ از انگلیس استقلال یافته است. زیر ساخت‌های طبیعی، کنار دریا بودن و نیروی کار ارزان، بستر مطلوبی را برای این کشور فراهم آورده است تا در کنار کشورهای مثل مالزی، گام‌های محکمی را در راه تجارت جهانی (خصوصاً مونتاز اقتصاد صنعتی کشورهای در حال پیشرفته و صاحب فناوری) بردارد.

اصولاً حدود ۴۰ سال پس از استقلال این کشور فرصت زیادی برای تحصیل این همه موفقیت نبوده است ولی به نظر می‌آید حتا در بسیاری از زمینه‌های که موضوع بررسی ما نبودند و منبعی هم برای مطالعه آن‌ها نداریم، برنامه‌ریزی‌های معینی دارند. به دیگر سخن، اگر چه امروزه کشور سنگاپور الگوی مطرحی برای سازمان ملل متحد در مبارزه با فساد

است و نمونه خوبی است برای آموزش و بهره‌گیری دیگر کشورها برای آموزش سایر کشورها و بهره در راه مبارزه با فساد ولی بررسی‌ها در این وادی شاید بیانگر این است که این تنها علت این موفقیت، کارآمدی پلیس

و دستگاه قضایی یا بی‌نیازی قضات و کلاً آن‌چه به مجموعه دستگاه قضایی و پلیس مربوط می‌شود. از محتوای مطالب ارائه شده در بخش‌های مختلف بازدید و (به ویژه تصویب قانون مبارزه با فساد در سال ۱۹۶۱ و اصلاحیه‌های بعدی آن) این‌طور به نظر می‌رسد که هم دوران بحرانی را سپری کرده‌اند و فشارهای ناموزونی را در زمینه وجود فساد و برخورد با مسائل فساد انگیز و اصولاً با ناهنجاری‌های اجتماعی متحمل شده‌اند.

چرا که اصولاً در کشورهایی که رشد سریع فناوری

و توسعه دارند ایجاد یک تعادل منطقی و فراهم ساختن هنجارهای نظام‌مند، مقبول و مطلوب امر مهمی است که تحصیل آن به راحتی امکان‌پذیر نیست. بررسی‌ها مبین این بود که آنها استراتژی‌های راهبردی جدیدی که چندان راهکارهایی که در دستورکار جامعه قضایی ماست ما تفاوت محسوسی داشته باشد، ندارند بلکه از عناصر زمان و نیروی انسانی مناسب‌تر استفاده کرده‌اند و آن‌چه را که خواسته‌اند و پی گرفته‌اند به نتیجه رسانده‌اند. آن‌چه که بر همه امور ترجیح داده‌اند حاکمیت ملی و اقتدار مبینی بوده است. از خودگذشته‌اند تا مایه نجات کل جامعه و افتخار ملی و حاکمیتی باشند. معیار بررسی‌ها، در این سفر وضعیت مبارزه با فساد در سنگاپور بود که براساس نظر سنجی بسیاری از مؤسسات معتبر و بانک جهانی، این کشور در زمینه مبارزه با فساد در سطح آسیا به طور قطع و در سطح جهان به طور نسبی در مرتبه اول است و امروز نگاه دنیا را به خود معطوف کرده است.

در اولین دیداری که با قاضی مسؤول دادگاه‌های تالی داشتیم او می‌گفت: «چه گونگی اجرای عدالت مهم است، برای ما - خانواده، شهرت ملی کشور، و به قولی عدالت در سنگاپور یعنی هر کس خود همان قاضی یعنی هر کس به دادگاه مراجعه کند باید احساس کند عدالت در، مورد وی و خانواده وی اعمال شده است و این سوگند را همه قضات یاد می‌کنند. ما کار بر شفافیت است و مسؤولیت پذیری در قضات مهمترین ویژگی است. قاضی جدید بعد از پیوستن به نظام قضایی، در اولین حضورش با حضور خانواده، سوگند می‌خورد و از این طریق به همسر و اعضای خانواده او می‌فهمانیم که باید فکر قاضی آسوده باشد و حضور او را حتا در مطبوعات هم به اطلاع مردم می‌رسانیم. این که ما تعداد زیادی قاضی داشته باشیم مهم نیست ولی این که چه مرحله‌ای را طی کنیم و چه طور مدیریت کنیم مهم است.» در این راستا توجه به ساختار تشکیلات قضایی در کشور سنگاپور ضرورت دارد که در نمودار زیر مشخص گردیده است:

براساس نظر سنجی بسیاری از مؤسسات معتبر و بانک جهانی در زمینه مبارزه با فساد در سطح آسیا به طور قطع و در سطح جهان به طور نسبی سنگاپور در مرتبه اول است

■ موارد صلاحیت:

- ۱- دادگاه‌های کوچک صرفاً دعای مدنی تا ۱۰ هزار دلار و از ۱۰ تا ۲۰ هزار دلار را با رضایت اصحاب دعوا رسیدگی می‌کنند. حضور وکیل در این دعای ممنوع است.
- ۲- دادگاه‌های مجستری (صلح) که شامل دادگاه‌های مدنی و جزایی است در دادگاه‌های مدنی تا ۶۰ هزار دلار و در موارد جزایی جرایم مستوجب حداکثر ۳ سال زندان را رسیدگی می‌کنند.